

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

DECYZJA NR 1364/2006/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 6 września 2006 r.

ustanawiająca wytyczne dla transeuropejskich sieci energetycznych oraz uchylająca decyzję 96/391/WE i decyzję nr 1229/2003/WE

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 156,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od czasu przyjęcia decyzji nr 1229/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. ustanawiającej zbiór wytycznych dla transeuropejskich sieci energetycznych ⁽³⁾ powstała potrzeba pełnego włączenia nowych Państw Członkowskich, państw przystępujących i państw kandydujących do tych wytycznych oraz dostosowania ich, w odpowiednich przypadkach, do nowej polityki bliskości Unii Europejskiej.
- (2) Priorytety dotyczące transeuropejskich sieci energetycznych wynikają z utworzenia bardziej otwartego i konkurencyjnego wewnętrznego rynku energii, będącego rezultatem wprowadzenia w życie dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej ⁽⁴⁾ oraz dyrektywy 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego ⁽⁵⁾. Te priorytety idą w ślad za konkluzjami z posiedzenia Rady Europejskiej w Sztokholmie w dniach 23–24 marca 2001 r. dotyczącego rozwoju infrastruktury niezbędnej do funkcjonowania rynku energii. Należy dołożyć szczególnych starań, aby poprzez realizację celu zwiększonego wykorzystania odnawialnych źródeł energii przyczynić się do wspierania polityki zrównoważonego rozwoju.

Niemniej jednak cel ten powinien zostać osiągnięty bez stwarzania niewspółmiernych zakłóceń normalnej równowagi rynkowej. Należy również jak najpełniej uwzględnić cele polityki transportowej Wspólnoty, a w szczególności możliwość zmniejszenia ruchu drogowego dzięki zastosowaniu rurociągów.

- (3) Niniejsza decyzja służy zbliżeniu się do celu, jakim jest osiągnięcie poziomu międzysystemowych połączeń sieci elektroenergetycznych pomiędzy Państwami Członkowskimi uzgodnionego podczas posiedzenia Rady Europejskiej w Barcelonie w dniach 15. i 16. marca 2002 r., a przez to do poprawy niezawodności i integralności sieci oraz zapewnienia bezpieczeństwa dostaw i należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (4) Co do zasady, budowa i utrzymanie infrastruktury energetycznej powinny podlegać zasadom rynkowym. Pozostaje to w zgodzie ze wspólnymi zasadami realizacji rynku wewnętrznego energii oraz wspólnymi zasadami w zakresie prawa konkurencji, których celem jest utworzenie bardziej otwartego i konkurencyjnego rynku wewnętrznego energii. Wsparcie finansowe Wspólnoty dla budowy i utrzymania powinno więc mieć miejsce jedynie w szczególnie wyjątkowych przypadkach, zaś wyjątki takie powinny być należycie uzasadnione.
- (5) Należy stworzyć i utrzymywać infrastrukturę energetyczną umożliwiającą efektywne funkcjonowanie wewnętrznego rynku energii, z uwzględnieniem istniejących procedur konsultowania się z osobami dotkniętymi przez budowę tej infrastruktury, nie wycofując się z kryteriów strategicznych i, w odpowiednich przypadkach, kryteriów dotyczących usług powszechnych oraz zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych.
- (6) W świetle potencjalnych synergii pomiędzy sieciami przesyłu gazu ziemnego i gazów olefinowych należy zwrócić należytą uwagę na rozwój i integrację sieci przesyłu gazów olefinowych w celu zaspokojenia zapotrzebowania przemysłu Wspólnoty na te gazy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 241 z 28.9.2004, str. 17.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2005 r. (Dz.U. C 124 E z 25.5.2006, str. 68). Wspólne stanowisko Rady z dnia 1 grudnia 2005 r. (Dz.U. C 80 E z 4.4.2006, str. 1). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 4 kwietnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 24 lipca 2006 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 37. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Rady 2004/85/WE (Dz.U. L 236 z 7.7.2004, str. 10).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 57.

- (7) Priorytety dla transeuropejskich sieci energetycznych wynikają również ze wzrostu znaczenia transeuropejskich sieci energetycznych dla bezpieczeństwa i dywersyfikacji dostaw energii we Wspólnocie, włączenia sieci energetycznych nowych Państw Członkowskich i państw przystępujących i kandydujących oraz zapewnienia skoordynowanego działania sieci energetycznych we Wspólnocie i w krajach sąsiadujących po konsultacji z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi. Kraje sąsiadujące ze Wspólnotą odgrywają istotną rolę w jej polityce energetycznej. Zaspokajają one większą część zapotrzebowania Wspólnoty na gaz ziemny, są kluczowymi partnerami w przesyłce energii pierwotnej do Wspólnoty, a także w coraz większym stopniu będą się stawać ważnymi uczestnikami wspólnotowego rynku wewnętrznego gazu ziemnego i energii elektrycznej.
- (8) Wśród projektów odnoszących się do transeuropejskich sieci energetycznych niezbędne jest wyróżnienie projektów priorytetowych, które są szczególnie istotne dla funkcjonowania rynku wewnętrznego energii lub dla bezpieczeństwa dostaw energii. W przypadku projektów o najwyższym priorytecie należy ponadto przygotować deklarację znaczenia europejskiego i w razie potrzeby wprowadzić ściślejszą koordynację.
- (9) W celu gromadzenia informacji wymaganych na mocy niniejszej decyzji Komisja i Państwa Członkowskie powinny w miarę możliwości wykorzystywać dostępne już informacje dotyczące projektów, uznanych za leżące w interesie Europy, aby uniknąć powielania działań. Na przykład informacje te mogą być już dostępne w kontekście rozporządzenia Rady (WE) nr 2236/95 z dnia 18 września 1995 r. ustanawiającego ogólne zasady przyznawania pomocy finansowej Wspólnoty w zakresie sieci transeuropejskich⁽¹⁾, w kontekście innych przepisów wspólnotowych zapewniających współfinansowanie projektów sieci transeuropejskiej i decyzji zatwierdzających poszczególne projekty w ramach tego prawodawstwa oraz w kontekście dyrektyw 2003/54/WE i 2003/55/WE.
- (10) Procedura identyfikacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w zakresie transeuropejskich sieci energetycznych powinna zapewnić harmonijne stosowanie rozporządzenia (WE) nr 2236/95. Procedura ta powinna rozróżniać dwa poziomy: poziom pierwszy ustalający ograniczoną liczbę kryteriów identyfikacji takich projektów oraz poziom drugi opisujący projekty w sposób szczegółowy zwany „specyfikacją”.
- (11) Odpowiedni priorytet przy finansowaniu na mocy rozporządzenia (WE) nr 2236/95 należy nadawać projektom uznanim za leżące w interesie Europy. Zgłaszając projekty w ramach innych instrumentów finansowych Wspólnoty, Państwa Członkowskie powinny zwracać szczególną uwagę na projekty uznane za leżące w interesie Europy.
- (12) Dla większości projektów uznanych za leżące w interesie Europy znacznym opóźnieniem bieżącym lub przyszłym może być spodziewane opóźnienie wynoszące od jednego do dwóch lat.
- (13) Ponieważ specyfikacje projektów podlegają zmianom, mogą być one określone jedynie orientacyjnie. Komisja powinna zatem być uprawniona do ich aktualizacji. Ponieważ projekty mogą mieć znaczące konsekwencje polityczne, gospodarcze i środowiskowe, istotne jest uzyskanie odpowiedniej równowagi pomiędzy nadzorem legislacyjnym a elastycznością przy określaniu projektów, które zasługują na ewentualne wsparcie ze strony Wspólnoty.
- (14) W przypadku gdy projekty uznane za leżące w interesie Europy, odcinki albo grupy takich projektów napotykały trudności przy realizacji, koordynator europejski mógłby wspomóc proces poprzez zachęcanie do współpracy między wszystkimi zainteresowanymi stronami oraz poprzez zapewnienie odpowiedniego monitorowania postępów, by informować o nich Wspólnotę. Na wniosek zainteresowanych Państw Członkowskich usługi koordynatora europejskiego powinny być również udostępniane na potrzeby innych projektów.
- (15) Państwa Członkowskie powinny być zachęcane do koordynowania wdrażania określonych projektów, w szczególności projektów lub odcinków projektów transgranicznych.
- (16) Należy stworzyć korzystniejsze warunki rozwoju i tworzenia transeuropejskich sieci energetycznych, głównie poprzez stymulowanie współpracy technicznej pomiędzy podmiotami odpowiedzialnymi za sieci, poprzez ułatwianie wdrożenia procedur autoryzacji stosowanych w przypadku projektów dotyczących sieci w Państwach Członkowskich, aby ograniczyć opóźnienia, oraz poprzez zastosowanie, w stosownych przypadkach, dostępnych dla projektów sieciowych funduszy, instrumentów i programów finansowych Wspólnoty. Wspólnota powinna wspierać środki podejmowane przez Państwa Członkowskie dla osiągnięcia tego celu.
- (17) Ponieważ głównym celem budżetu przeznaczanego na transeuropejskie sieci energetyczne jest finansowanie studiów wykonalności, finansowanie samych międzysystemowych połączeń sieciowych, a w szczególności sieci międzyregionalnych, powinno się odbywać z pomocą Funduszy Strukturalnych Wspólnoty oraz innych programów i instrumentów finansowych.
- (18) Określenie projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, ich specyfikacji oraz projektów priorytetowych, w szczególności leżących w interesie Europy, powinno pozostawać bez uszczerbku dla wyników oceny oddziaływania na środowisko samych projektów, ich planów lub programów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 228 z 23.9.1995, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1159/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 191 z 22.7.2005, str. 16).

- (19) Środki niezbędne do wdrożenia niniejszej decyzji należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾.
- (20) Komisja powinna sporządzać okresowe sprawozdanie z wdrożenia niniejszej decyzji.
- (21) Informacje podlegające wymianie lub zgłoszeniu Komisji na mocy postanowień niniejszej decyzji są prawdopodobnie w dużej mierze w posiadaniu przedsiębiorstw. Państwa Członkowskie powinny zatem nawiązać współpracę z tymi przedsiębiorstwami w celu uzyskania tych informacji.
- (22) Ponieważ niniejsza decyzja obejmuje ten sam przedmiot i ma ten sam zakres zastosowania co decyzja Rady 96/391/WE z dnia 28 marca 1996 r. ustanawiająca zbiór środków mających na celu stworzenie bardziej korzystnych warunków rozwoju sieci transeuropejskich w sektorze energetycznym⁽²⁾ oraz decyzja nr 1229/2003/WE, obie te decyzje powinny zostać uchylone,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja określa charakter i zakres działań Wspólnoty mających na celu ustanowienie wytycznych dla transeuropejskich sieci energetycznych. Ustanawia ona zbiór wytycznych obejmujących cele, priorytety i ogólne kierunki działań Wspólnoty w zakresie transeuropejskich sieci energetycznych. Wytyczne te określają projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz projekty priorytetowe w zakresie transeuropejskich sieci elektroenergetycznych i gazowych, w tym projekty leżące w interesie Europy.

Artykuł 2

Zakres stosowania

Niniejsza decyzja ma zastosowanie:

- 1) w zakresie sieci elektroenergetycznych do:
- wszystkich linii wysokiego napięcia, z wyjątkiem linii należących do sieci dystrybucyjnych, oraz do połączeń podmorskich, pod warunkiem że infrastruktura ta jest wykorzystywana do przesyłu lub połączenia międzyregionalnego lub międzynarodowego;
 - każdego urządzenia lub instalacji istotnych dla prawidłowego funkcjonowania danego systemu, w tym systemów zabezpieczeń, nadzoru i sterowania;
- 2) w zakresie sieci gazowych (służących do przesyłania gazu ziemnego i gazów olefinowych) do:
- gazociągów wysokociśnieniowych, z wyjątkiem gazociągów należących do sieci dystrybucyjnych, umożliwiających zaopatrywanie regionów Wspólnoty ze źródeł wewnętrznych lub zewnętrznych;

- podziemnych magazynów gazu przyłączonych do wyżej wymienionych gazociągów wysokociśnieniowych;
- urządzeń odbiorczych, magazynowych i służących do regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego (LNG), jak również urządzeń do transportu LNG w zależności od ich ładowności;
- każdego urządzenia lub instalacji istotnych dla prawidłowego funkcjonowania danego systemu, w tym systemów zabezpieczeń, nadzoru i sterowania.

Artykuł 3

Cele

Wspólnota wspiera połączenia międzysystemowe, współpracę operacyjną i rozwój transeuropejskich sieci energetycznych oraz dostęp do takich sieci zgodnie z obowiązującym prawem wspólnotowym w celu:

- wspierania skutecznego funkcjonowania i rozwoju rynku wewnętrznego w ogólności oraz rynku wewnętrznego energii w szczególności, przy poparciu racjonalnego wytwarzania, transportu, dystrybucji i wykorzystania zasobów energetycznych oraz rozwoju i przyłączania zasobów energii odnawialnej w celu obniżenia kosztów energii ponoszonych przez odbiorców oraz przyczyniania się do dywersyfikacji źródeł energii;
- ułatwienia rozwoju i ograniczenia odizolowania regionów mniej uprzywilejowanych i wyspiarskich Wspólnoty i przyczyniania się w ten sposób do wzmocnienia spójności gospodarczej i społecznej;
- wzmocnienia bezpieczeństwa dostaw energii, na przykład przez zacieśnienie stosunków z państwami trzecimi w sektorze energetycznym we wspólnym interesie zainteresowanych stron, szczególnie w ramach Traktatu Karty Energetycznej oraz umów o współpracy zawartych przez Wspólnotę;
- przyczyniania się do zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska, w tym przez wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych oraz zmniejszanie zagrożeń dla środowiska, związanych z transportem i przesyłem energii.

Artykuł 4

Priorytety działania

Priorytety działania Wspólnoty dotyczące transeuropejskich sieci energetycznych są zgodne z zasadą zrównoważonego rozwoju i są następujące:

- zarówno dla sieci elektroenergetycznych, jak i gazowych:
 - przystosowanie i rozwój sieci energetycznych w celu wsparcia funkcjonowania rynku wewnętrznego energii, a w szczególności rozwiązywania problemu „wąskich gardeł”, zwłaszcza transgranicznych, ograniczeń przesyłowych i brakujących połączeń, jak również uwzględnienie potrzeb wynikających z funkcjonowania rynku wewnętrznego energii elektrycznej i gazu ziemnego, a także rozszerzenia Unii Europejskiej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, str. 154.

- b) tworzenie sieci energetycznych w regionach wyspiarskich, odizolowanych, peryferyjnych i ultraperyferyjnych, przy jednoczesnym wspieraniu dywersyfikacji źródeł energii oraz wykorzystywaniu odnawialnych źródeł energii, wraz z połączeniem takich sieci, w razie potrzeby;
- 2) dla sieci elektroenergetycznych:
- a) przystosowanie i rozwój sieci w celu ułatwienia integracji oraz przyłączania wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych;
- b) zapewnienie współpracy operacyjnej sieci elektroenergetycznych wewnątrz Wspólnoty oraz z sieciami krajów przystępujących, kandydujących oraz innych krajów w Europie oraz krajów basenu Morza Śródziemnego i Morza Czarnego;
- 3) dla sieci gazowych:
- a) rozwój sieci gazu ziemnego w celu zaspokojenia popytu Wspólnoty na gaz ziemny oraz kontrolowania systemów dostaw gazu ziemnego;
- b) zapewnienie współpracy operacyjnej sieci gazowych wewnątrz Wspólnoty oraz z sieciami krajów przystępujących, kandydujących oraz innych krajów w Europie, krajów basenu Morza Śródziemnego, Morza Czarnego oraz Morza Kaspijskiego, jak również z regionu Bliskiego Wschodu i Zatoki Perskiej, a także dywersyfikacja źródeł i tras zaopatrzenia w gaz ziemny.

Artykuł 5

Kierunki działania

Ogólne kierunki działania Wspólnoty dotyczące transeuropejskich sieci energetycznych są następujące:

- a) określenie projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania i projektów priorytetowych, w tym projektów leżących w interesie Europy;
- b) stworzenie korzystniejszych warunków rozwoju tych sieci.

Artykuł 6

Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania

1. Kryteria rodzajowe stosowane przy podejmowaniu decyzji w sprawie identyfikacji, zmian, specyfikacji lub wniosków o uaktualnienie projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania są następujące:

- a) projekt mieści się w zakresie stosowania określonym w art. 2;
- b) projekt odpowiada celom i priorytetom działania określonym odpowiednio w art. 3 i 4;
- c) projekt wykazuje potencjalne uzasadnienie ekonomiczne.

Ocena uzasadnienia ekonomicznego opiera się na analizie kosztów i korzyści, uwzględniającej wszystkie koszty i korzyści, włączając również te średnio- lub długoterminowe, związane z aspektami środowiskowymi, bezpieczeństwem dostaw oraz przyczynianiem się do spójności gospodarczej i społecznej. Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, które dotyczą terytorium Państwa Członkowskiego, wymagają zgody danego Państwa.

2. Dodatkowe kryteria identyfikacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania są określone w załączniku II. Wszelkie zmiany dodatkowych kryteriów określających projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania określonych w załączniku II, są ustalane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu.

3. Jedynie projekty wymienione w załączniku III, które spełniają kryteria zawarte w ust. 1 oraz kryteria określone w załączniku II, kwalifikują się do uzyskania pomocy finansowej Wspólnoty przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 2236/95.

4. Orientacyjne specyfikacje projektów, zawierające ich szczegółowy opis oraz, w stosownych przypadkach, opis geograficzny, są określone w załączniku III. Specyfikacje te są aktualizowane zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2. Aktualizacje mają charakter techniczny i ograniczają się do technicznych zmian projektu, modyfikacji części określonej trasy lub ograniczonej adaptacji lokalizacji projektu.

5. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki, które uznają za niezbędne do ułatwienia i przyspieszenia ukończenia projektów stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania oraz zminimalizowania opóźnień przy przestrzeganiu prawa wspólnotowego i międzynarodowych konwencji o ochronie środowiska, szczególnie w przypadku projektów uznanych za leżące w interesie Europy. W szczególności szybko dopełnia się koniecznych procedur udzielania zezwoleń.

6. W przypadkach gdy części projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania jest umiejscowiona na terytorium państw trzecich, Komisja może, za zgodą zainteresowanych Państw Członkowskich, w stosownych przypadkach przedłożyć wnioski w ramach zarządzania umowami między Wspólnotą a tymi państwami trzecimi oraz zgodnie z Traktatem Karty Energetycznej oraz innymi umowami wielostronnymi wiążącymi państwa trzecie będące sygnatariuszami tego Traktatu, aby projekty te były również uznawane za przedmiot wspólnego zainteresowania przez zainteresowane państwa trzecie w celu ułatwienia ich wdrożenia.

Artykuł 7

Projekty priorytetowe

1. Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, o których mowa w art. 6 ust. 3, i włączone w osie projektów priorytetowych określone w załączniku I mają pierwszeństwo w uzyskaniu pomocy finansowej Wspólnoty udzielanej na mocy rozporządzenia (WE) nr 2236/95. Zmiany w załączniku I są ustalane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu.

2. W odniesieniu do projektów inwestycji transgranicznych Państwa Członkowskie podejmują kroki niezbędne do zapewnienia, zgodnie z krajowymi procedurami uzyskania pozwoleń, traktowania faktu zwiększania przez takie projekty mocy połączeń międzysystemowych pomiędzy dwoma lub więcej Państwami Członkowskimi, a co za tym idzie – wzmocnienia bezpieczeństwa dostaw w Europie, jako kryterium oceny przez właściwe organy krajowe.

3. Zainteresowane Państwa Członkowskie oraz Komisja dołożą starań, każde w zakresie swych kompetencji, wraz z odpowiedzialnymi przedsiębiorstwami, w celu wspomagania realizacji projektów priorytetowych, w szczególności projektów transgranicznych.

4. Projekty priorytetowe są zgodne z zasadą zrównoważonego rozwoju oraz spełniają następujące kryteria:

- a) mają znaczący wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego w warunkach konkurencji; oraz/lub
- b) przyczyniają się do zwiększenia bezpieczeństwa dostaw we Wspólnocie; oraz/lub
- c) ich wynikiem jest zwiększenie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych.

Artykuł 8

Projekty leżące w interesie Europy

1. Pewną liczbą projektów włączonych w osie projektów priorytetowych, o których mowa w art. 7, mających charakter transgraniczny lub wywierających istotny wpływ na możliwości przesyłu transgranicznego, uznaje się za leżące w interesie Europy. Wykaz tych projektów jest zawarty w załączniku I.

2. Wybierając projekty w ramach budżetu sieci transeuropejskich zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 2236/95, odpowiedni priorytet nadaje się projektom uznanym za leżące w interesie Europy.

3. Wybierając projekty w ramach innych wspólnotowych funduszy współfinansujących, szczególną uwagę zwraca się na projekty uznane za leżące w interesie Europy.

4. Jeżeli występuje lub może wystąpić znaczne opóźnienie w postępie prac nad projektem uznanym za leżący w interesie Europy, Komisja może zwrócić się do zainteresowanych Państw Członkowskich o zapewnienie podania w terminie trzech miesięcy przyczyn opóźnienia.

W przypadku projektów uznanych za leżące w interesie Europy, dla których wyznaczono koordynatora europejskiego, koordynator ten podaje w swoim sprawozdaniu przyczyny opóźnienia.

5. Pięć lat po ukończeniu projektu uznanego za leżący w interesie Europy lub jednego z jego odcinków Komisja wspierana przez komitet, o którym mowa w art. 14 ust. 1, dokonuje oceny tego projektu, łącznie z jego skutkami społeczno-gospodarczymi i środowiskowymi oraz skutkami dla wymiany handlowej pomiędzy Państwami Członkowskimi i skutkami dla spójności terytorialnej oraz trwałego rozwoju. Komisja powiadamia komitet wymieniony w art. 14 ust. 1 o wynikach tej oceny.

6. W przypadku każdego projektu uznanego za leżący w interesie Europy, a w szczególności w przypadku odcinków transgranicznych, zainteresowane Państwa Członkowskie podejmują stosowne kroki w celu zapewnienia:

- regularnej wymiany odnośnych informacji, oraz
- organizowania w razie potrzeby wspólnych posiedzeń koordynacyjnych.

Wspólne posiedzenia koordynacyjne organizowane są w miarę potrzeby w świetle szczególnych wymagań projektu, takich jak faza rozwojowa projektu oraz przewidywane lub napotkane trudności. Wspólne posiedzenia koordynacyjne zajmują się w szczególności procedurami oceny i konsultacji publicznych. Zainteresowane Państwa Członkowskie zapewniają powiadamianie Komisji o wspólnych posiedzeniach koordynacyjnych oraz o wymianie informacji.

Artykuł 9

Wdrażanie projektów leżących w interesie Europy

1. Projekty leżące w interesie Europy są realizowane w jak najkrótszym czasie.

Najpóźniej do dnia 12 kwietnia 2007 r. Państwa Członkowskie przedłożą Komisji sporządzony na podstawie projektu harmonogramu przedstawionego w tym celu przez Komisję, zaktualizowany harmonogram ukończenia tych projektów, w którym w miarę możliwości wyszczególnią:

- a) przewidywane przejście projektu przez procedurę zatwierdzenia planu;
- b) harmonogram studium wykonalności i etapu projektowego;
- c) wykonanie projektu; oraz
- d) przekazanie projektu do użytkowania.

2. W ściślejszej współpracy z komitetem wymienionym w art. 14 ust. 1 Komisja składa co dwa lata sprawozdanie z postępów prac nad projektami wymienionymi w ust. 1.

W przypadku projektów uznanych za leżące w interesie Europy, dla których wyznaczono koordynatora europejskiego, sprawozdania składane co dwa lata zostają zastąpione sprawozdaniami rocznymi przedstawianymi przez koordynatora europejskiego.

Artykuł 10

Koordynator europejski

1. W przypadku gdy projekt uznany za leżący w interesie Europy ma znaczne opóźnienia lub napotyka trudności w realizacji, także w przypadku gdy zaangażowane są kraje trzecie, Komisja, w porozumieniu z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, może wyznaczyć koordynatora europejskiego. W razie potrzeby Państwa Członkowskie mogą również wystąpić do Komisji o wyznaczenie koordynatora europejskiego do innych projektów dotyczących transeuropejskich sieci energetycznych.

2. Koordynator europejski wybierany jest w szczególności na podstawie znajomości instytucji europejskich, a także znajomości tematyki z zakresu polityki energetycznej i finansowania oraz oceny społeczno-ekonomicznej i środowiskowej głównych projektów.

3. Decyzja o wyznaczeniu koordynatora europejskiego określa sposób wykonywania jego zadań.

4. Koordynator europejski:

Artykuł 12

- a) wspiera europejski wymiar projektu i dialog transgraniczny między inicjatorami projektu a osobami zainteresowanymi;
- b) bierze udział w koordynowaniu procedur krajowych dotyczących konsultacji z osobami zainteresowanymi; oraz
- c) co roku składa Komisji sprawozdanie z postępu w realizacji projektu (projektów), do których został wyznaczony, a także jakichkolwiek trudności i przeszkód, które mogą spowodować istotne opóźnienia. Komisja przekazuje to sprawozdanie zainteresowanemu Państwu Członkowskim.

5. Zainteresowane Państwa Członkowskie współpracują z koordynatorem europejskim w zakresie realizacji przez niego zadań, o których mowa w ust. 4.

6. Komisja może zwrócić się do koordynatora europejskiego o opinię podczas badania wniosków o finansowanie wspólnotowe projektów lub grup projektów, do których został on wyznaczony.

7. Aby uniknąć zbędnego obciążenia administracyjnego, stopień koordynacji musi być proporcjonalny do kosztów projektu.

Artykuł 11

Korzystniejsze warunki

1. W celu przyczynienia się do stworzenia korzystniejszych warunków rozwoju transeuropejskich sieci energetycznych i ich współpracy operacyjnej Wspólnota uwzględni wysiłki Państw Członkowskich nakierowane na osiągnięcie tego celu, w przypadkach gdy jest to niezbędne, wspiera oraz przywiązuje największą wagę do następujących środków:

- a) współpraca techniczna pomiędzy podmiotami odpowiedzialnymi za transeuropejskie sieci energetyczne, w szczególności za właściwe funkcjonowanie połączeń, o których mowa w załączniku II pkt 1, 2 i 7;
- b) ułatwienie wprowadzania procedur udzielania zezwoleń dla projektów dotyczących transeuropejskich sieci energetycznych w celu zmniejszenia opóźnień, szczególnie w przypadku projektów uznanych za leżące w interesie Europy;
- c) wsparcie dla projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania poprzez wspólnotowe fundusze, instrumenty i programy finansowe odpowiednie dla tych sieci.

2. Komisja w ścisłej współpracy z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi podejmuje wszelkie inicjatywy w celu wspierania koordynacji działań, o których mowa w ust. 1.

3. O środkach wymaganych do wdrożenia działań opisanych w ust. 1 lit. a) i b) decyduje Komisja zgodnie z procedurą opisaną w art. 14 ust. 2.

Oddziaływanie na konkurencję

Przy rozpatrywaniu projektów należy brać pod uwagę ich oddziaływanie na konkurencję oraz na bezpieczeństwo dostaw. Finansowanie prywatne lub finansowanie przez zainteresowane podmioty gospodarcze stanowi główne źródła finansowania i należy je popierać. Należy unikać wszelkich zakłóceń konkurencji między podmiotami rynkowymi, zgodnie z postanowieniami Traktatu.

Artykuł 13

Ograniczenia

1. Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla zobowiązań finansowych podjętych przez Państwo Członkowskie lub Wspólnotę.

2. Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla wyników oceny oddziaływania na środowisko projektów oraz planów lub programów, które określają przyszłe ramy udzielania pozwoleń dla takich projektów. Wyniki oceny oddziaływania na środowisko, w przypadkach gdy taka ocena jest wymagana zgodnie z właściwymi przepisami wspólnotowymi, są brane pod uwagę przed podjęciem decyzji o realizacji projektów, zgodnie z właściwymi przepisami wspólnotowymi.

Artykuł 14

Procedura komitetu

1. Komisja jest wspierana przez Komitet.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie znajdują art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 15

Sprawozdanie

Co dwa lata Komisja opracowuje sprawozdanie z wykonywania niniejszej decyzji, które przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz Komitetowi Regionów.

W sprawozdaniu tym zwraca się uwagę na wdrożenie i postęp w realizacji projektów priorytetowych dotyczących połączeń transgranicznych, określonych w załączniku II pkt 2, 4 i 7, jak również na szczegółowe ustalenia dotyczące ich finansowania, w szczególności w zakresie wkładu finansowego Wspólnoty.

Artykuł 16

Uchylenie

Niniejszym uchyla się decyzję 96/391/WE oraz decyzję nr 1229/2003/WE.

Artykuł 17

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 18

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 6 września 2006 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

W imieniu Rady

P. LEHTOMÄKI
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

TRANSEUROPEJSKIE SIECI ENERGETYCZNE

Osie projektów priorytetowych, w tym miejsca projektów leżących w interesie Europy, zdefiniowanych w art. 7 i 8

Poniżej wymieniono projekty priorytetowe, w tym projekty leżące w interesie Europy, które mają być wykonane w ramach każdej osi projektów priorytetowych.

SIECI ELEKTROENERGETYCZNE

- EL.1. Francja — Belgia — Niderlandy — Niemcy:
wzmocnienie sieci elektroenergetycznej w celu rozwiązania ograniczeń przesyłowych w przepływie energii elektrycznej przez państwa Beneluksu.
W tym następujące projekty leżące w interesie Europy:
linia Avelin (F) — Avelgem (BE)
linia Moulaine (FR) — Aubange (BE).
- EL.2. Granice Włoch z Francją, Austrią, Słowenią i Szwajcarią:
zwiększenie zdolności przesyłowych elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych.
W tym następujące projekty leżące w interesie Europy:
linia Lienz (AT) — Cordignano (IT)
nowe połączenie pomiędzy Włochami a Słowenią
linia Udine Ovest (IT) — Okroglo (SI)
linia S. Fiorano (IT) — Nave (IT) — Gorlago (IT)
linia Venezia Nord (IT) — Cordignano (IT)
linia St. Peter (AT) — Tauern (AT)
linia Südburgenland (AT) — Kainachtal (AT)
połączenie Austria — Włochy (Thaur-Brixen) poprzez tunel kolejowy Brenner.
- EL.3. Francja — Hiszpania — Portugalia:
zwiększanie zdolności przesyłowych elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych między tymi państwami, jak również na Półwyspie Iberyjskim, oraz rozwój sieci w regionach wyspiarskich.
W tym następujące projekty leżące w interesie Europy:
linia Sentmenat (ES) — Bescanó (ES) — Baixas (FR)
linia Valdigem (PT) — Douro Internacional (PT) — Aldeadávila (ES) oraz obiekty w „Douro Internacional”.
- EL.4. Grecja — kraje bałkańskie — system UCTE:
rozwój infrastruktury elektroenergetycznej dla przyłączenia Grecji do systemu UCTE oraz umożliwienia rozwoju rynku energii elektrycznej w południowo-wschodniej Europie.
W tym następujący projekt leżący w interesie Europy:
linia Philippi (GR) — Hamidabad (TR).
- EL.5. Zjednoczone Królestwo — Europa kontynentalna i Europa Północna:
stworzenie/zwiększanie zdolności przesyłowych elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych oraz ewentualna integracja zlokalizowanych na morzu elektrowni wiatrowych.
W tym następujący projekt leżący w interesie Europy:
kabel podmorski łączący Anglię (UK) z Niderlandami.
- EL.6. Irlandia — Zjednoczone Królestwo:
zwiększanie zdolności przesyłowych elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych oraz ewentualna integracja zlokalizowanych na morzu elektrowni wiatrowych.
W tym następujący projekt leżący w interesie Europy:
kabel podmorski łączący Irlandię i Walię (UK).

- EL.7. Dania — Niemcy — Pierścień Bałtycki (obejmujący Norwegię — Szwecję — Finlandię — Danię — Niemcy — Polskę — państwa bałtyckie — Rosję):
zwiększanie zdolności przesyłowych elektroenergetycznych połączeń wzajemnych oraz ewentualna integracja zlokalizowanych na morzu elektrowni wiatrowych.
W tym następujące projekty leżące w interesie Europy:
linia Kassø (DK) — Hamburg/Dollern (DE)
linia Hamburg/Krümmel (DE) — Schwerin (DE)
linia Kassø (DK) — Revsing (DK) — Tjele (DK)
linia Vester Hassing (DK) — Trige (DK)
kabel podmorski Skagerrak 4 pomiędzy Danią a Norwegią
połączenie Polska — Litwa, łącznie z koniecznym wzmocnieniem polskiej sieci elektroenergetycznej oraz profilu Polska — Niemcy w celu umożliwienia uczestnictwa w wewnętrznym rynku energii
kabel podmorski między Finlandią a Estonią (Estlink)
kabel podmorski Fennoscan pomiędzy Finlandią a Szwecją
Halle/Saale (DE) — Schweinfurt (DE).
- EL.8. Niemcy — Polska — Republika Czeska — Słowacja — Austria — Węgry — Słowenia:
zwiększanie zdolności przesyłowych elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych.
W tym następujące projekty leżące w interesie Europy:
linia Neuenhagen (DE) — Vierraden (DE) — Krajnik (PL)
linia Dürnrohr (AT) — Slavětice (CZ)
nowe połączenie międzysystemowe pomiędzy Niemcami a Polską
linia Velké Kapušany (SK) — Lemešany (SK) — Moldava (SK) — Sajóivánka (HU)
linia Gabčíkovo (SK) — Velký Ďur (SK)
linia Stupava (SK) — południowo-wschodni Wiedeń (AT).
- EL.9. Państwa Członkowskie regionu śródziemnomorskiego — Śródziemnomorski Pierścień Elektroenergetyczny:
zwiększanie zdolności przesyłowych międzysystemowych połączeń między Państwami Członkowskimi regionu śródziemnomorskiego a Marokiem — Algierią — Tunezją — Libią — Egiptem — krajami bliskowschodnimi — Turcją.
W tym następujący projekt leżący w interesie Europy:
połączenie elektroenergetyczne pomiędzy Tunezją a Włochami.

SIECI GAZOWE

- NG.1. Zjednoczone Królestwo — północna Europa kontynentalna, w tym Niemcy, Belgia, Dania, Szwecja i Niemcy — Polska — Litwa — Łotwa — Estonia — Finlandia — Rosja:
gazociągi mające połączyć niektóre z głównych źródeł dostaw gazu w Europie, poprawić współdziałanie sieci oraz zwiększyć bezpieczeństwo dostaw, w tym gazociągi przeprowadzone drogą morską z Rosji do UE i drogą lądową z Rosji do Polski i Niemiec, budowa nowych gazociągów i zwiększenie zdolności przesyłowej sieci w Niemczech, Danii i Szwecji oraz pomiędzy tymi państwami oraz w Polsce, Republice Czeskiej, Słowacji, Niemczech i Austrii oraz pomiędzy tymi państwami.
W tym następujące projekty leżące w interesie Europy:
gazociąg północnoeuropejski
gazociąg Jamał — Europa
gazociąg łączący Danię, Niemcy i Szwecję
zwiększenie zdolności przesyłowej na osi Niemcy — Belgia — Zjednoczone Królestwo.
- NG.2. Algieria — Hiszpania — Włochy — Francja — północna Europa kontynentalna:
budowa nowych gazociągów z Algierii do Hiszpanii, Francji i Włoch oraz zwiększanie zdolności przesyłowej sieci w Hiszpanii, Francji i Włoszech oraz między tymi państwami.
W tym następujące projekty leżące w interesie Europy:
gazociąg Algieria — Tunezja — Włochy
gazociąg Algieria — Włochy poprzez Sycylię i Korsykę, z odgałęzieniem do Francji
gazociąg Medgas (Algieria — Hiszpania — Francja — Europa kontynentalna).

- NG.3. Kraje basenu Morza Kaspijskiego — Bliski Wschód — Unia Europejska:
nowe sieci gazociągów do Unii Europejskiej z nowych źródeł, łącznie z gazociągami między Turcją a Grecją, Grecją a Włochami, Turcją a Austrią oraz Grecją, Słowenią i Austrią (poprzez Bałkany Zachodnie).
W tym następujące projekty leżące w interesie Europy:
gazociąg Turcja — Grecja — Włochy
gazociąg Turcja — Austria
- NG.4. Terminale skroplonego gazu ziemnego (LNG) w Belgii, Francji, Hiszpanii, Portugalii, Włoszech, Grecji, na Cyprze i w Polsce:
dywersyfikacja źródeł dostaw i punktów wejściowych, łącznie z podłączeniami terminali LNG do sieci przesyłowych.
- NG.5. Podziemne magazyny gazu ziemnego w Hiszpanii, Portugalii, Francji, we Włoszech, w Grecji oraz w regionie Morza Bałtyckiego:
zwiększanie pojemności w Hiszpanii, Francji, we Włoszech i w regionie Morza Bałtyckiego oraz budowa pierwszych obiektów w Portugalii, Grecji i na Litwie.
- NG.6. Państwa Członkowskie regionu śródziemnomorskiego — Wschodniośródziemnomorski Pierścień Gazowy:
zakładanie i zwiększanie przepustowości gazociągów między Państwami Członkowskimi regionu śródziemnomorskiego a Libią — Egiptem — Jordanią — Syrią — Turcją.
W tym następujący projekt leżący w interesie Europy:
gazociąg Libia — Włochy.
-

ZAŁĄCZNIK II

TRANSEUROPEJSKIE SIECI ENERGETYCZNE

Dodatkowe kryteria identyfikacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, o których mowa w art. 6 ust. 2

SIECI ELEKTROENERGETYCZNE

1. Rozwój sieci elektroenergetycznych w regionach wyspiarskich, odizolowanych, peryferyjnych i ultraperiferyjnych, przy jednoczesnym wspieraniu dywersyfikacji źródeł energii oraz zwiększeniu wykorzystania energii odnawialnej, jak również, w uzasadnionych przypadkach, przyłączeniu sieci elektroenergetycznych tych regionów:
 - Irlandia — Zjednoczone Królestwo (Walia)
 - Grecja (wyspy)
 - Włochy (Sardynia) — Francja (Korsyka) — Włochy (kontynent)
 - połączenia w regionach wyspiarskich, łącznie z przyłączeniem do kontynentu
 - połączenia w ultraperiferyjnych regionach Francji, Hiszpanii i Portugalii.
2. Rozwój połączeń elektroenergetycznych między Państwami Członkowskimi, potrzebny dla funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz w celu zapewnienia pewności i niezawodności działania sieci elektroenergetycznych:
 - Francja — Belgia — Niderlandy — Niemcy
 - Francja — Niemcy
 - Francja — Włochy
 - Francja — Hiszpania
 - Portugalia — Hiszpania
 - Finlandia — Szwecja
 - Finlandia — Estonia — Łotwa — Litwa
 - Austria — Włochy
 - Włochy — Słowenia
 - Austria — Włochy — Słowenia — Węgry
 - Niemcy — Polska
 - Niemcy — Polska — Republika Czeska — Austria — Słowacja — Węgry
 - Węgry — Słowacja
 - Węgry — Austria
 - Polska — Litwa
 - Irlandia — Zjednoczone Królestwo (Irlandia Północna)
 - Austria — Niemcy — Słowenia — Węgry
 - Niderlandy — Zjednoczone Królestwo
 - Niemcy — Dania — Szwecja
 - Grecja — Włochy
 - Węgry — Słowenia
 - Malta — Włochy
 - Finlandia — Estonia
 - Włochy — Słowenia.
3. Rozwój połączeń elektroenergetycznych wewnątrz Państw Członkowskich, tam gdzie to jest potrzebne dla wykorzystania połączeń między Państwami Członkowskimi, dla funkcjonowania rynku wewnętrznego lub przyłączenia odnawialnych źródeł energii:
 - wszystkie Państwa Członkowskie.

4. Rozwój połączeń elektroenergetycznych z państwami niebędącymi członkami Unii Europejskiej, w szczególności z państwami kandydującymi, wnosząc w ten sposób wkład we współpracę operacyjną, pewność funkcjonowania i niezawodność sieci elektroenergetycznych lub dostaw energii elektrycznej wewnątrz Wspólnoty Europejskiej:
- Niemcy — Norwegia
 - Holandia — Norwegia
 - Szwecja — Norwegia
 - Zjednoczone Królestwo — Norwegia
 - Elektroenergetyczny Pierścień Bałtycki: Niemcy — Polska — Białoruś — Rosja — Litwa — Łotwa — Estonia — Finlandia — Szwecja — Norwegia — Dania
 - Norwegia — Szwecja — Finlandia — Rosja
 - Śródziemnomorski Pierścień Elektroenergetyczny: Francja — Hiszpania — Maroko — Algieria — Tunezja — Libia — Egipt — kraje bliskowschodnie — Turcja — Grecja — Włochy
 - Grecja — Turcja
 - Włochy — Szwajcaria
 - Austria — Szwajcaria
 - Węgry — Rumunia
 - Węgry — Serbia
 - Węgry — Chorwacja
 - Włochy — Tunezja
 - Grecja — kraje bałkańskie
 - Hiszpania — Maroko
 - Hiszpania — Andora — Francja
 - UE — kraje bałkańskie — Białoruś — Rosja — Ukraina
 - Czarnomorski Pierścień Elektroenergetyczny: Rosja — Ukraina — Rumunia — Bułgaria — Turcja — Gruzja
 - Bułgaria — Była Jugosłowiańska Republika Macedonii/Grecja — Albania — Włochy lub Bułgaria — Grecja — Włochy.
5. Działania poprawiające funkcjonowanie wzajemnie połączonych sieci elektroenergetycznych w obrębie rynku wewnętrznego, w szczególności wskazywanie wąskich gardeł i brakujących odcinków sieci, tworzenie rozwiązań w celu przeciwdziałania ograniczeniom przesyłowym oraz przyjęcie metod prognozowania i operowania sieciami elektroenergetycznymi:
- identyfikacja wąskich gardeł i brakujących połączeń, w szczególności transgranicznych, w sieciach elektroenergetycznych,
 - tworzenie rozwiązań dla zarządzania przepływem energii elektrycznej w celu przeciwdziałania problemowi ograniczeń przesyłowych wewnątrz sieci elektroenergetycznej,
 - przystosowanie metod prognozowania i operowania siecią elektroenergetyczną wymaganych dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz wykorzystania w szerokim zakresie odnawialnych źródeł energii.

SIECI GAZOWE

6. Wprowadzenie gazu ziemnego do nowych regionów, głównie wyspiarskich, odizolowanych, peryferyjnych i ultraperiferyjnych, oraz rozwój sieci gazowych w tych regionach:
- Zjednoczone Królestwo (Irlandia Północna)
 - Irlandia
 - Hiszpania
 - Portugalia
 - Grecja
 - Szwecja
 - Dania
 - Włochy (Sardynia)
 - Francja (Korsyka)
 - Cypr
 - Malta
 - regiony ultraperiferyjne we Francji, Hiszpanii, Portugalii.

7. Rozbudowa połączeń gazowych w celu sprostania potrzebom rynku wewnętrznego lub wzmocnienia bezpieczeństwa dostaw, w tym przyłączenie oddzielonych sieci gazu ziemnego i gazów olefinowych:
- Irlandia — Zjednoczone Królestwo
 - Francja — Hiszpania
 - Francja — Szwajcaria
 - Portugalia — Hiszpania
 - Austria — Niemcy
 - Austria — Węgry
 - Austria — Węgry — Słowacja — Polska
 - Polska — Republika Czeska
 - Słowacja — Republika Czeska — Niemcy — Austria
 - Austria — Włochy
 - Grecja — kraje bałkańskie
 - Austria — Węgry — Rumunia — Bułgaria — Grecja — Turcja
 - Francja — Włochy
 - Grecja — Włochy
 - Austria — Republika Czeska
 - Niemcy — Republika Czeska — Austria — Włochy
 - Austria — Słowenia — Chorwacja
 - Węgry — Chorwacja
 - Węgry — Rumunia
 - Węgry — Słowacja
 - Węgry — Ukraina
 - Słowenia — kraje bałkańskie
 - Belgia — Niderlandy — Niemcy
 - Zjednoczone Królestwo — Niderlandy — Niemcy
 - Niemcy — Polska
 - Dania — Zjednoczone Królestwo
 - Dania — Niemcy — Szwecja
 - Dania — Niderlandy.
8. Rozbudowa zdolności uzyskiwania LNG oraz magazynowania gazu ziemnego, potrzebnych do zaspokojenia popytu, sterowania systemami zasilania gazu oraz dywersyfikacji źródeł i tras dostawczych:
- wszystkie Państwa Członkowskie.
9. Rozbudowa zdolności przesyłowych gazu ziemnego (gazociągi dostawcze) potrzebnej do zaspokojenia popytu oraz dywersyfikacji dostaw ze źródeł wewnętrznych i zewnętrznych, a także tras dostaw:
- Nordycka Sieć Gazowa: Norwegia — Dania — Niemcy — Szwecja — Finlandia — Rosja — państwa bałtyckie — Polska
 - Algieria — Hiszpania — Francja
 - Rosja — Ukraina — UE
 - Rosja — Białoruś — Ukraina — UE
 - Rosja — Białoruś — UE
 - Rosja — Morze Bałtyckie — Niemcy
 - Rosja — państwa bałtyckie — Polska — Niemcy
 - Niemcy — Republika Czeska — Polska — Niemcy — inne Państwa Członkowskie
 - Libia — Włochy
 - Tunezja — Libia — Włochy
 - kraje basenu Morza Kaspijskiego — UE

- Rosja — Ukraina — Mołdowa — Rumunia — Bułgaria — Grecja — Słowenia — inne kraje bałkańskie
 - Rosja — Ukraina — Słowacja — Węgry — Słowenia — Włochy
 - Niderlandy — Niemcy — Szwajcaria — Włochy
 - Belgia — Francja — Szwajcaria — Włochy
 - Dania — Szwecja — Polska
 - Norwegia — Rosja – UE
 - Irlandia
 - Algieria — Włochy – Francja
 - Algieria — Tunezja — Włochy
 - Bliski Wschód — Wschodniośródziemnomorski Pierścień Gazowy — UE
 - instalacja mieszania gazu w Winksele (BE) na osi północ-południe (mieszanie gazu H z azotem)
 - zwiększenie zdolności przesyłowych na osi wschód-zachód: Zeebrugge (BE) — Eynatten (BE).
10. Działania poprawiające funkcjonowanie połączonych międzysystemowo sieci gazowych w obrębie rynku wewnętrznego i w państwach tranzytowych, w szczególności wskazywania wąskich gardeł i brakujących odcinków sieci, tworzenie rozwiązań w celu przeciwdziałania ograniczeniom przesyłowym oraz zastosowanie metod prognozowania i skutecznego oraz bezpiecznego funkcjonowania sieci gazowych:
- identyfikacja wąskich gardeł i brakujących połączeń, w szczególności transgranicznych, w sieciach gazowych,
 - tworzenie rozwiązań dla zarządzania przepływem gazu ziemnego w celu przeciwdziałania problemom ograniczeń przesyłowych wewnątrz sieci gazowych,
 - przystosowanie metod prognozowania i operowania siecią gazu ziemnego, potrzebnych dla funkcjonowania rynku wewnętrznego,
 - ogólne usprawnienie działania, bezpieczeństwa i niezawodności sieci gazu ziemnego w krajach tranzytowych.
11. Rozbudowa i integracja zdolności przesyłowych gazów olefinowych potrzebnych do zaspokojenia popytu w obrębie rynku wewnętrznego:
- wszystkie Państwa Członkowskie.
-

ZAŁĄCZNIK III

TRANSEUROPEJSKIE SIECI ENERGETYCZNE

Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz ich specyfikacje, obecnie identyfikowane zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku II

SIECI ELEKTROENERGETYCZNE

1. *Rozbudowa sieci elektroenergetycznych w regionach odizolowanych*
 - 1.1. Kabel podmorski Irlandia — Walia (UK)
 - 1.2. Połączenie południowych Cyklad (GR) (do systemu połączeniowego)
 - 1.3. Podmorskie połączenie kablowe 30 kV między wyspami Faial, Pico i S. Jorge (Azory, PT)
 - 1.4. Połączenie i wzmocnienie sieci w Terceira, Faial i S. Miguel (Azory, PT)
 - 1.5. Połączenie i wzmocnienie sieci na Maderze (PT)
 - 1.6. Kabel podmorski Sardynia (IT) — Włochy kontynentalne
 - 1.7. Kabel podmorski Korsyka (FR) — Włochy
 - 1.8. Połączenie Włochy kontynentalne — Sycylia (IT): podwojenie połączenia Sorgente (IT) — Rizziconi (IT)
 - 1.9. Nowe połączenia obejmujące Baleary i Wyspy Kanaryjskie (ES)
2. *Rozbudowa połączeń elektroenergetycznych między Państwami Członkowskimi*
 - 2.1. Linia Moulaine (FR) — Aubange (BE)
 - 2.2. Linia Avelin (F) — Avelgem (BE)
 - 2.3. Połączenie pomiędzy Niemcami a Belgią
 - 2.4. Linia Vigy (FR) — Marlenheim (FR)
 - 2.5. Linia Vigy (FR) — Uchtelfangen (DE)
 - 2.6. Transformator fazowy w La Praz (FR)
 - 2.7. Dalszy wzrost zdolności przesyłowej poprzez istniejące połączenia międzysystemowe między Francją a Włochami
 - 2.8. Nowe połączenia międzysystemowe między Francją a Włochami
 - 2.9. Nowe połączenie transpirenejskie pomiędzy Francją a Hiszpanią
 - 2.10. Połączenie Wschodnie Pireneje między Francją a Hiszpanią
 - 2.11. Połączenia między północną Portugalią a północno-zachodnią Hiszpanią
 - 2.12. Linia Sines (PT) — Alqueva (PT) — Balbao (ES)
 - 2.13. Połączenie pomiędzy południową Portugalią a południowo-zachodnią Hiszpanią
 - 2.14. Linia Valdigem (PT) — Douro Internacional (PT) — Aldeadávila (ES) oraz obiekty w „Douro Internacional”
 - 2.15. Połączenia na północ od Zatoki Botnickiej i kabel podmorski Fennoscan pomiędzy Finlandią a Szwecją
 - 2.16. Linia Lienz (AT) — Cordignano (IT)
 - 2.17. Połączenie Somplago (IT) — Würmbach (AT)
 - 2.18. Połączenie Austria — Włochy (Thaur-Brixen) poprzez tunel kolejowy Brenner
 - 2.19. Połączenie między Irlandią a Irlandią Północną
 - 2.20. Linia St. Peter (AT) — Isar (DE)
 - 2.21. Kabel podmorski między południowo-wschodnią Anglią a środkowymi Niderlandami
 - 2.22. Wzmocnienie połączeń między Danią a Niemcami, np. linia Kassø — Hamburg

- 2.23. Wzmocnienie połączeń między Danią a Szwecją
- 2.24. Nowe połączenie pomiędzy Słowenią a Węgrami: Cirkovce (SI) — Hévíz (HU)
- 2.25. Sajóivánka (HU) — Rimavská Sobota (SK)
- 2.26. Moldava (SK) — Sajóivánka (HU)
- 2.27. Stupava (SK) — południowo-wschodni Wiedeń (AT)
- 2.28. Linia Polska — Niemcy (Neuenhagen (DE) — Vierraden (DE) — Krajnik (PL))
- 2.29. Połączenie Polska — Litwa (Ełk — Alytus)
- 2.30. Kabel podmorski łączący Finlandię z Estonią
- 2.31. Instalacja elastycznych systemów przesyłania prądu przemiennego między Włochami a Słowenią
- 2.32. Nowe połączenia między systemami UCTE i CENTREL
- 2.33. Dürnrohr (AT) — Slavětice (CZ)
- 2.34. Elektroenergetyczne połączenie podmorskie pomiędzy Maltą (MT) a Sycylią (IT)
- 2.35. Nowe połączenia pomiędzy Włochami a Słowenią
- 2.36. Linia Udine Ovest (IT) — Okroglo (SI)
3. *Rozbudowa połączeń elektroenergetycznych wewnątrz Państw Członkowskich*
 - 3.1. Połączenie na duńskiej osi wschód-zachód: połączenie między sieciami zachodnioduńską (UCTE) a wschodnią (NORDEL)
 - 3.2. Połączenie na duńskiej osi północ-południe
 - 3.3. Nowe połączenia w północnej Francji
 - 3.4. Nowe połączenia w południowo-zachodniej Francji
 - 3.5. Linia Trino Vercellese (IT) — Lacchiarella (IT)
 - 3.6. Linia Turbigio (IT) — Rho (IT) — Bovisio (IT)
 - 3.7. Linia Voghera (IT) — La Casella (IT)
 - 3.8. Linia S. Fiorano (IT) — Nave (IT) — Gorlago (IT)
 - 3.9. Linia Venezia Nord (IT) — Cordignano (IT)
 - 3.10. Linia Redipuglia (IT) — Udine Ovest (IT)
 - 3.11. Nowe połączenia na włoskiej osi wschód-zachód
 - 3.12. Linia Tavarnuzze (IT) — Casallina (IT)
 - 3.13. Linia Tavarnuzze (IT) — S. Barbara (IT)
 - 3.14. Linia Rizziconi (IT) — Feroletto (IT) — Laino (IT)
 - 3.15. Nowe połączenia na osi północ-południe we Włoszech
 - 3.16. Modyfikacje sieci dla ułatwienia przyłączeń odnawialnych źródeł energii we Włoszech
 - 3.17. Nowe przyłączenia energii wiatrowej we Włoszech
 - 3.18. Nowe połączenia na północnej osi Hiszpanii
 - 3.19. Nowe połączenia na osi śródziemnomorskiej Hiszpanii
 - 3.20. Nowe połączenia na osi Galicia (ES) — Centrum (ES)
 - 3.21. Nowe połączenia na osi Centrum (ES) — Aragonia (ES)
 - 3.22. Nowe połączenia na osi Aragonia (ES) — Lewant (ES)
 - 3.23. Nowe połączenia na hiszpańskiej osi południe-centrum (ES)
 - 3.24. Nowe połączenia na hiszpańskiej osi wschód-centrum (ES)

- 3.25. Nowe połączenia w Andaluzji (ES)
- 3.26. Linia Pedralva (PT) — Riba d'Ave (PT) oraz urządzenia w Pedralva
- 3.27. Linia Recarei (PT) — Valdigem (PT)
- 3.28. Linia Picote (PT) — Pocinho (PT) (ulepszenie)
- 3.29. Modyfikacja obecnej linii Pego (PT) — Cedillo (ES)/Falagueira (PT) oraz urządzeń w Falagueira
- 3.30. Linia Pego (PT) — Batalha (PT) oraz urządzenia w Batalha
- 3.31. Linia Sines (PT) — Ferreira do Alentejo (PT) I (ulepszenie)
- 3.32. Nowe przyłączenia energii wiatrowej w Portugalii
- 3.33. Linie Pereiros (PT) — Zêzere (PT) — Santarém (PT) oraz obiekty w Zêzere
- 3.34. Linie I i II Batalha (PT) — Rio Maior (PT) (ulepszenia)
- 3.35. Linia Carrapatelo (PT) — Mourisca (PT) (ulepszenie)
- 3.36. Linia Valdigem (PT) — Viseu (PT) — Anadia (PT)
- 3.37. Odgałęzienie obecnej linii Rio Maior (PT) — Palmela (PT) do Ribatejo (PT) oraz urządzenia w Ribatejo
- 3.38. Podstacje Thessaloniki (EL), Lamia (EL) i Patras (EL) wraz z liniami łączącymi
- 3.39. Połączenia regionalne w regionach Evia (EL), Lakonia (EL) i Tracja (EL)
- 3.40. Wzmocnienie istniejących połączeń w regionach peryferyjnych kontynentalnej Grecji
- 3.41. Linia Tynagh (IE) — Cashla (IE)
- 3.42. Linia Flagford (IE) — East Sligo (IE)
- 3.43. Połączenia w północno-wschodniej i zachodniej Hiszpanii, w szczególności podłączenia do sieci zasobów energii wiatrowej
- 3.44. Połączenia w Kraju Basków (ES), Aragonii (ES) i Nawarze (ES)
- 3.45. Połączenia w Galicji (ES)
- 3.46. Połączenia w centralnej Szwecji
- 3.47. Połączenia w południowej Szwecji
- 3.48. Linia Hamburg (DE) — region Schwerin (DE)
- 3.49. Linia łącząca region Halle/Saale (DE) z regionem Schweinfurt (DE)
- 3.50. Nowe połączenia energetyki wiatrowej w Niemczech, na morzu i na lądzie
- 3.51. Rozbudowa sieci 380 kV w Niemczech w celu podłączenia elektrowni wiatrowych zlokalizowanych na morzu
- 3.52. Połączenia w Irlandii Północnej, w odniesieniu do połączeń z Irlandią
- 3.53. Połączenia w północno-zachodniej części Zjednoczonego Królestwa
- 3.54. Połączenia w Szkocji i Anglii, mając na względzie większe wykorzystanie odnawialnych źródeł energii elektrycznej
- 3.55. Nowe połączenia elektrowni wiatrowych zlokalizowanych na morzu w Belgii, w tym rozbudowa sieci 380 kV
- 3.56. Podstacja Borssele (NL)
- 3.57. Wdrożenie urządzeń do kompensacji mocy biernej (NL)
- 3.58. Instalacja przesuwników fazowych lub baterii kondensatorów w Belgii
- 3.59. Rozbudowa sieci 380 kV w Belgii w celu zwiększenia zdolności importowej
- 3.60. Linia St. Peter (AT) — Tauern (AT)
- 3.61. Linia Süd-Burgenland (AT) — Kainachtal (AT)
- 3.62. Dunowo (PL) — Żydowo (PL) — Krzewina (PL) — Plewiska (PL)

- 3.63. Pątnów (PL) — Grudziądz (PL)
- 3.64. Ostrów (PL) — Plewiska (PL)
- 3.65. Ostrów (PL) — Trębaczew (Rogowiec) (PL)
- 3.66. Plewiska (PL) — Pątnów (PL)
- 3.67. Tarnów (PL) — Krosno (PL)
- 3.68. Ełk (PL) — Olsztyn Mątki (PL)
- 3.69. Ełk (PL) — Narew (PL)
- 3.70. Mikułowa (PL) — Świebodzice — Dobrzeń (Groszowice) (PL)
- 3.71. Pątnów (PL) — Sochaczew (PL) — Warszawa (PL)
- 3.72. Krsko (SI) — Bericevo (SI)
- 3.73. Rozbudowa słoweńskiego systemu przesyłowego z 220 kV do 400 kV
- 3.74. Medzibrod (SK) — Liptovská Mara (SK)
- 3.75. Lemešany (SK) — Moldava (SK)
- 3.76. Lemešany (SK) — Velké Kapušany (SK)
- 3.77. Gabčíkovo (SK) — Velký Ďur (SK)
- 3.78. Połączenia w północnej Szwecji
- 3.79. Zmiana napięcia na 110 kV dla Saaremaa (EE)
- 3.80. Poprawa dostaw energii dla Tartu (EE)
- 3.81. Modernizacja podstacji w Eesti (EE) (330 kV)
- 3.82. Modernizacja podstacji w Kiisa (EE), Püssi (EE) i Viljandi (EE) (110 kV)
- 3.83. Nošovice (CZ) — Prosenice (CZ): przebudowa linii jednotorowej (400 kV) jako linii dwutorowej (400 kV)
- 3.84. Krasíkov (CZ) — Horní Životice (CZ): nowa linia jednotorowa (400 kV)
- 3.85. Nowe przyłączenia energii wiatrowej na Malcie (MT)

4. *Rozbudowa połączeń elektroenergetycznych z państwami niebędącymi członkami Unii Europejskiej*
 - 4.1. Nowe połączenie międzysystemowe Włochy — Szwajcaria
 - 4.2. Linia Philippi (GR) — Maritsa 3 (Bułgaria)
 - 4.3. Linia Amintaio (GR) — Bitola (Była Jugosłowiańska Republika Macedonii)
 - 4.4. Linia Kardia (GR) — Elbasan (Albania)
 - 4.5. Linia Elbasan (Albania) — Podgorica (Czarnogóra)
 - 4.6. Podstacja i linie połączeniowe w Mostarze (Bośnia-Hercegowina)
 - 4.7. Podstacja i linie połączeniowe w Ernestinovo (Chorwacja)
 - 4.8. Nowe połączenia między Grecją a Albanią, Bułgarią i Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii
 - 4.9. Linia Philippi (EL) — Hamidabad (TR)
 - 4.10. Kabel podmorski między północno-wschodnią/wschodnią Anglią a południową Norwegią
 - 4.11. Linia Eemshaven (NL) — Feda (NO)
 - 4.12. Kabel podmorski między południową Hiszpanią a Marokiem (wzmacniający istniejące połączenie)
 - 4.13. Połączenia w Elektroenergetycznym Pierścieniu Bałtyckim: Niemcy — Polska — Rosja — Estonia — Łotwa — Litwa — Szwecja — Finlandia — Dania — Białoruś
 - 4.14. Linia południowa Finlandia — Rosja

- 4.15. Nowe połączenia między północną Szwecją a północną Norwegią
 - 4.16. Nowe połączenia między środkową Szwecją a środkową Norwegią
 - 4.17. Linia Borgvik (S) — Hoesle (NO) — region Oslo (NO)
 - 4.18. Nowe połączenia między systemem UCTE/CENTREL a krajami bałkańskimi
 - 4.19. Połączenia i interfejsy między systemem UCTE a Białorusią, Rosją i Ukrainą, łącznie z przemieszczeniem stacji przekształtnikowych prądu stałego HVDC poprzednio działających między Austrią a Węgrami, Austrią a Republiką Czeską oraz Niemcami a Republiką Czeską
 - 4.20. Połączenia w Czarnomorskim Pierścieniu Elektroenergetycznym: Rosja — Ukraina — Rumunia — Bułgaria — Turcja — Gruzja
 - 4.21. Nowe połączenia w rejonie Morza Czarnego, mając na względzie perspektywę współdziałania systemu UCTE z sieciami zainteresowanych krajów
 - 4.22. Nowe połączenia w Śródziemnomorskim Pierścieniu Elektroenergetycznym: Francja — Hiszpania — Maroko — Algieria — Tunezja — Libia — Egipt — kraje Bliskiego Wschodu — Turcja — Grecja — Włochy
 - 4.23. Kabel podmorski między południową Hiszpanią a północno-zachodnią Algierią
 - 4.24. Kabel podmorski pomiędzy Włochami a północną Afryką (Algieria, Tunezja, Libia)
 - 4.25. Połączenie elektroenergetyczne pomiędzy Tunezją a Włochami
 - 4.26. Nowe połączenia w regionie/obszarze Barentsa
 - 4.27. Rozbudowa połączeń między Danią a Norwegią
 - 4.28. Dalsze zwiększenie zdolności przesyłowej: Obermoorweiler (DE) — Meiningen (AT) — Bonaduz (CH)
 - 4.29. Békéscsaba (HU) — Oradea (RO)
 - 4.30. Pécs (HU) — Sombor (Serbia)
 - 4.31. Pécs (HU) — Ernestinovo (HR)
 - 4.32. Velké Kapušany (SK) — granica z Ukrainą
 - 4.33. Podwyższenie napięcia do 220 kV: Andrall (ES) — Encamp (AD)
 - 4.34. Poprawa połączeń: Hiszpania — Andora — Francja
5. *Działania poprawiające funkcjonowanie wzajemnie połączonej sieci elektroenergetycznej w obrębie rynku wewnętrznego (dotychczas nie określono specyfikacji)*

SIECI GAZOWE

6. *Doprowadzanie gazu ziemnego do nowych regionów*
- 6.1. Rozbudowa sieci gazowej z Belfastu w kierunku północno-zachodniego regionu Irlandii Północnej (UK) oraz, gdzie jest to uzasadnione, do zachodniego wybrzeża Irlandii
- 6.2. LNG w Santa Cruz de Tenerife, Wyspy Kanaryjskie (ES)
- 6.3. LNG w Las Palmas de Gran Canaria (ES)
- 6.4. LNG na Maderze (PT)
- 6.5. Rozbudowa sieci gazowej w Szwecji
- 6.6. Połączenia między Balearami (ES) a Hiszpanią kontynentalną
- 6.7. Odgałęzienie wysokociśnieniowe do Tracji (EL)
- 6.8. Odgałęzienie wysokociśnieniowe do Koryntu (EL)
- 6.9. Odgałęzienie wysokociśnieniowe do północno-zachodniej Grecji (EL)
- 6.10. Połączenie pomiędzy wyspami Lolland (DK) i Falster (DK)
- 6.11. LNG na Cyprze, centrum energetyczne Vasilikos

- 6.12. Połączenie pomiędzy stacją LNG w Vasilikos (CY) a elektrownią Moni (CY)
- 6.13. LNG na Krecie (GR)
- 6.14. Odgałęzienie wysokociśnieniowe do Patry (GR)
- 6.15. LNG na Malcie
7. *Rozbudowa połączeń gazowych w celu zaspokojenia potrzeb rynku wewnętrznego lub wzmocnienia bezpieczeństwa dostaw, w tym podłącze oddzielnych sieci gazu ziemnego*
 - 7.1. Dodatkowy gazociąg międzysystemowy pomiędzy Irlandią a Szkocją
 - 7.2. Połączenia północ-południe, w tym gazociąg Dublin — Belfast
 - 7.3. Tłocznia gazu na gazociągu Lacq (FR) — Calahorra (ES)
 - 7.4. Gazociąg Lussagnet (FR) — Bilbao (ES)
 - 7.5. Gazociąg Perpignan (FR) — Barcelona (ES)
 - 7.6. Zwiększenie zdolności przesyłowej gazociągów dostarczających gaz do Portugalii poprzez południową Hiszpanię oraz do Galicji i Asturii przez Portugalię
 - 7.7. Gazociąg Puchkirchen (AT) — Burghausen (DE)
 - 7.8. Gazociąg Andorf (AT) — Simbach (DE)
 - 7.9. Gazociąg Wiener Neustadt (AT) — Sopron (HU)
 - 7.10. Gazociąg Bad Leonfelden (DE) — Linz (AT)
 - 7.11. Gazociąg północno-zachodnia Grecja — Elbasan (AL)
 - 7.12. Gazociąg połączeń międzysystemowych Grecja — Włochy
 - 7.13. Tłocznia gazu na głównym gazociągu w Grecji
 - 7.14. Połączenie między systemami Austrii i Republiki Czeskiej
 - 7.15. Korytarz przesyłu gazu w południowo-wschodniej Europie przez Grecję, Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii, Serbię, Czarnogórę, Bośnię i Hercegowinę, Chorwację, Słowenię i Austrię
 - 7.16. Korytarz przesyłu gazu między Austrią a Turcją przez Węgry, Rumunię i Bułgarię
 - 7.17. Gazociągi międzysystemowe pomiędzy Zjednoczonym Królestwem, Niderlandami i Niemcami, łączące główne źródła i rynki północno-zachodniej Europy
 - 7.18. Połączenie między północno-wschodnimi Niemcami (rejon Berlina) a północno-zachodnią Polską (rejon Szczecina) z odgałęzieniem od Schmölln do Lubmin (DE, rejon Greifswaldu)
 - 7.19. Gazociąg Cieszyn (PL) — Ostrava (CZ)
 - 7.20. Görlitz (DE) — Zgorzelec (PL): rozbudowa i połączenie sieci gazowych
 - 7.21. Bernau (DE) — Szczecin (PL), budowa linii
 - 7.22. Połączenie między urządzeniami na Morzu Północnym lub z duńskich obiektów na morzu do obiektów na lądzie w Zjednoczonym Królestwie
 - 7.23. Wzmocnienie zdolności przesyłowej między Francją a Włochami
 - 7.24. Połączenie Bałtyckie przyłącze gazu między Danią — Niemcami — Szwecją
 - 7.25. Mieszalnia gazu Winksele (BE) na osi północ-południe
 - 7.26. Zwiększenie zdolności przesyłowej Zeebrugge (BE) — Eynatten (BE)
 - 7.27. Zwiększenie zdolności przesyłowej wzdłuż osi północ-zachód: Zelzate (BE) — Zeebrugge (BE)
 - 7.28. Budowa gazociągu łączącego Danię i Niderlandy oraz przyłączającego istniejące zakłady produkcyjne na Morzu Północnym

8. *Rozbudowa zdolności odbioru LNG oraz zdolności magazynowania gazu ziemnego*
- 8.1. LNG w Le Verdon-sur-mer (FR, nowy terminal) oraz gazociąg do magazynu Lussagnet (FR)
- 8.2. LNG w Fos-sur-mer (FR)
- 8.3. LNG w Huelva (ES), rozbudowa istniejącego terminalu
- 8.4. LNG w Cartagenie (ES), rozbudowa istniejącego terminalu
- 8.5. LNG w Galicji (ES), nowy terminal
- 8.6. LNG w Bilbao (ES), nowy terminal
- 8.7. LNG w rejonie Walencji (ES), nowy terminal
- 8.8. LNG w Barcelonie (ES), rozbudowa istniejącego terminalu
- 8.9. LNG w Sines (PT), nowy terminal
- 8.10. LNG w Revithoussa (GR), rozbudowa istniejącego terminalu
- 8.11. LNG na północnym wybrzeżu Adriatyku (IT)
- 8.12. LNG na morzu na północnym Adriatyku (IT)
- 8.13. LNG na południowym wybrzeżu Adriatyku (IT)
- 8.14. LNG na wybrzeżu jońskim (IT)
- 8.15. LNG na wybrzeżu tyrreńskim (IT)
- 8.16. LNG na wybrzeżu liguryjskim (IT)
- 8.17. LNG w Zeebrugge (BE, druga faza zwiększania zdolności przesyłowych)
- 8.18. LNG na wyspie Isle of Grain, Kent (UK)
- 8.19. Budowa drugiego terminalu LNG w Grecji kontynentalnej
- 8.20. Rozbudowa podziemnych magazynów gazu w Irlandii
- 8.21. Magazynowanie w Kavalii Południowej (EL), przekształcenie szcherpanego złoża gazowego na morzu
- 8.22. Magazynowanie w Lussagnet (FR), rozbudowa istniejącej instalacji
- 8.23. Magazynowanie w Pecorade (FR), przekształcenie zubożonego pola naftowego
- 8.24. Magazynowanie w regionie Alzacji (FR), rozbudowa wyrobisk solnych
- 8.25. Magazynowanie w regionie Centre (FR), rozwój zwierciadła wód gruntowych
- 8.26. Magazynowanie na osi północ-południe w Hiszpanii (nowy obiekt) w Kantabrii, Aragonii, Kastylii-León, Kastylii La Manczy i Andaluzji
- 8.27. Magazynowanie na osi śródziemnomorskiej w Hiszpanii (nowe obiekty) w Katalonii, Walencji i Murcji
- 8.28. Magazynowanie w Carriço (PT), nowy obiekt
- 8.29. Magazynowanie w Loenhout (BE), rozbudowa istniejącego obiektu
- 8.30. Magazynowanie w Stenlille (DK) i Lille Torup (DK), rozbudowa istniejącego obiektu
- 8.31. Magazynowanie w Tønder (DK), nowy obiekt
- 8.32. Magazynowanie w Puchkirchen (AT), rozbudowa istniejącego obiektu, łącznie z gazociągiem do systemu Penta West niedaleko Andorf (AT)
- 8.33. Magazynowanie w Baumgarten (AT), nowy obiekt
- 8.34. Magazynowanie w Haidach (AT), nowy obiekt, łącznie z gazociągiem do europejskiej sieci gazowej
- 8.35. Rozbudowa podziemnych magazynów gazu we Włoszech

- 8.36. Magazynowanie w Wierchowicach (PL), rozbudowa istniejącego obiektu
- 8.37. Magazynowanie w Kossakowie (PL), rozwój podziemnego magazynu gazu
- 8.38. Gazociąg Malta (MT) — Sycylia (IT)
- 8.39. Magazynowanie na Litwie (nowy obiekt)
9. *Rozbudowa zdolności przesyłowych gazu (gazociągi dostawcze)*
- 9.1. Budowa i rozbudowa połączeń Nordyckiej Sieni Gazowej: Norwegia — Dania — Niemcy — Szwecja — Finlandia — Rosja — państwa bałtyckie — Polska
- 9.2. Gazociąg środkonordycki: Norwegia, Szwecja, Finlandia
- 9.3. Gazociąg północnoeuropejski: Rosja, Morze Bałtyckie, Niemcy
- 9.4. Gazociąg z Rosji do Niemiec poprzez Łotwę, Litwę i Polskę, łącznie z rozbudową podziemnych magazynów gazu na Łotwie (projekt „Amber”)
- 9.5. Gazociąg Finlandia — Estonia
- 9.6. Nowe gazociągi z Algierii do Hiszpanii i Francji oraz odpowiedni przyrost zdolności przesyłowych sieci wewnętrznych w tych krajach
- 9.7. Zwiększenie zdolności przesyłowych gazociągu Algieria — Maroko — Hiszpania (do Kordoby)
- 9.8. Gazociąg Kordoba (ES) — Ciudad Real (ES)
- 9.9. Gazociąg Ciudad Real (ES) — Madryt (ES)
- 9.10. Gazociąg Ciudad Real (ES) — wybrzeże śródziemnomorskie (ES)
- 9.11. Odgałęzienia w Kastylii — La Manczy (ES)
- 9.12. Wydłużenie w kierunku północno-zachodniej Hiszpanii
- 9.13. Gazociąg podmorski Algieria — Hiszpania oraz gazociągi dla połączenia z Francją
- 9.14. Zwiększanie zdolności przesyłowych ze złóż rosyjskich do Unii Europejskiej poprzez Ukrainę, Słowację i Republikę Czeską
- 9.15. Zwiększanie zdolności przesyłowych ze złóż rosyjskich do Unii Europejskiej poprzez Białoruś i Polskę
- 9.16. Gazociąg Jamał — Europa (II nitka)
- 9.17. Gazociąg Yagal Sud (między gazociągiem STEGAL prowadzącym do trójkąta DE, FR, CH)
- 9.18. Wschodni gazociąg SUDAL (między gazociągiem MIDAL niedaleko Heppenheim do połączenia w Burghausen z gazociągiem PENTA w Austrii)
- 9.19. Zwiększenie zdolności przesyłowych gazociągu STEGAL do przesyłu dodatkowego gazu z granicy czesko-niemieckiej i z granicy polsko-niemieckiej przez Niemcy do innych Państw Członkowskich
- 9.20. Gazociąg z zasobów libijskich do Włoch
- 9.21. Gazociąg z zasobów państw basenu Morza Kaspijskiego do Unii Europejskiej
- 9.22. Gazociąg Grecja — Turcja
- 9.23. Zwiększanie zdolności przesyłowych ze złóż rosyjskich do Grecji i innych krajów bałkańskich, przez Ukrainę, Mołdowę, Rumunię i Bułgarię
- 9.24. Gazociąg St. Zagora (BG) — Ihtiman (BG)
- 9.25. Gazociąg transadriatycki — gazociąg do przesyłu gazu importowanego z regionu Morza Kaspijskiego, Rosji lub Bliskiego Wschodu, łączący włoski i południowo-wschodnioeuropejski rynek energii
- 9.26. Gazociągi łączące między sieciami gazowymi Niemiec, Republiki Czeskiej, Austrii i Włoch
- 9.27. Gazociąg ze złóż rosyjskich do Włoch, przez Ukrainę, Słowację, Węgry i Słowenię

- 9.28. Zwiększanie zdolności przesyłowych gazociągu TENP biegnącego z Niderlandów przez Niemcy do Włoch
 - 9.29. Gazociąg Taisnières (FR) — Oltingue (CH)
 - 9.30. Gazociąg z Danii do Polski, z możliwością przebiegu przez Szwecję
 - 9.31. Gazociąg Nybro (DK) — Dragør (DK) łącznie z gazociągiem łączącym z magazynem w Stenlille (DK)
 - 9.32. Sieć gazowa ze złóż Morza Barentsa do Unii Europejskiej, przez Szwecję i Finlandię
 - 9.33. Gazociąg z pola Corrib (IE) na morzu
 - 9.34. Gazociąg z zasobów algierskich do Włoch, przez Sycylię z odgałęzieniem do Korsyki
 - 9.35. Sieć gazowa z zasobów Bliskiego Wschodu do Unii Europejskiej
 - 9.36. Gazociąg z Norwegii do Zjednoczonego Królestwa
 - 9.37. Połączenie Pécs (HU) — Chorwacja
 - 9.38. Połączenie Szeged (HU) — Oradea (RO)
 - 9.39. Połączenie Vécse (HU) — Słowacja
 - 9.40. Zwiększenie zdolności przesyłowej Beregdaróc (HU) — Ukraina
10. *Działania poprawiające funkcjonowanie wzajemnie połączonych sieci gazowych w obrębie rynku wewnętrznego (dotychczas nie określono specyfikacji)*
-